

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 437/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť L. K., Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. D. M., B., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Nt/61/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. augusta 2011 doručená sťažnosť L. K., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. M., B., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Nt/61/2010.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal 26. júla 2010 na okresnom súde návrh, ktorým sa domáhal zahľadania odsúdenia z roku 2002. Vo veci zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté a okresný súd nevykonal ani žiadny úkon smerujúci voči sťažovateľovi.

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„... Sťažovateľ istý čas vydržal aj bez podania akejkoľvek sťažnosti vzhľadom na to, že si podal aj žiadosť o milosť v kancelárii Prezidenta Slovenskej republiky, o ktorej nebolo doposiaľ rozhodnuté, no od podania samotného návrhu na zahľadanie odsúdenia, ktorým sa domáha zahľadania odsúdenia trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podľa nášho názoru premlčaný a túto skutočnosť sme aj súdu uviedli, ubehlo v čase podania už 13 mesiacov...

Jedná sa o veľmi jednoduchú trestnú vec, ktorá mohla byť už aj právoplatne rozhodnutá, no vzhľadom na nečinnosť súdu vo veci k tomuto nedošlo a preto sa už z vyššie uvedených dôvodov obraciame na Ústavný súd Slovenskej republiky, aby vo veci v zmysle písomného podania sťažnosti vyhovel.“

Sťažovateľ podal 14. júla 2011 na okresnom súde urgenciu, ktorou žiada sudcu o začatie konania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuvádza návrh na rozhodnutie vo veci jeho sťažnosti, zo sťažnosti však vyplýva, že žiada, „aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ako aj k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a aby v zmysle čl. 127 ods. 2 - vyslovil voči Okresnému súdu Košice II zákaz pokračovať v porušovaní jeho základného práva a prikázal mu konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá“.

Ďalej sťažovateľ žiada „*finančné zadostučinenie ako peňažnú protihodnotu utrpenej nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- €*“ a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, a tiež porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho

občianskych právach alebo záväzkoch, postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Nt/61/2010.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Posúdenie otázky, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02).

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený prietáh v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (napr. m. m. IV. ÚS 147/04).

Zistený skutkový stav neindikuje podľa názoru ústavného súdu možnosť prijatia záveru o takom postupe okresného súdu, z ktorého by bolo možné vyvodzovať vecnú súvislosť s označeným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z toho dôvodu by bolo opodstatnené aj odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľ nevyužil účinný prostriedok nápravy, ktorý mu náš právny poriadok poskytuje, a to sťažnosť predsedovi súdu v zmysle ustanovení § 62 až § 68 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd považuje podanie sťažnosti predsedovi súdu za nevyhnutný predpoklad meritórneho preskúmania sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (vzhľadom na skutočnosť, že predseda okresného súdu mal a má v zmysle citovaných ustanovení možnosť prijať adekvátne opatrenia na urýchlenie prerokovania veci). Z toho dôvodu mohol sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietnuť aj z dôvodu jej neprípustnosti (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd k veci zároveň dodáva, že v prípade, ak by okresný súd pokračoval v nečinnosti, resp. neefektívnom postupe vo veci, mohlo by to v budúcnosti viesť k porušeniu základných práv sťažovateľa a k úspešnému uplatneniu ochrany jeho práva v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2011